

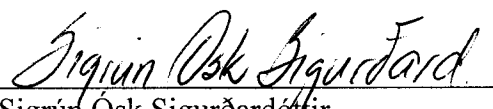
Nefndarsvið Alþingis
Austurstræti 8-10
150 Reykjavík

Reykjavík, 28. febrúar 2007
Tilv. 2007020210/0.2

Efni: Frumvarp til laga um veitingastaði, gististaði og skemmtanahald, 588. mál.

Vísað er til bréfs samgöngunefndar Alþingis dags. 26. febrúar sl. þar sem óskað er umsagnar ÁTVR á frumvarpi til laga um veitingastaði, gististaði og skemmtanahald, 588. mál. ÁTVR gerir engar athugasemdir við frumvarpið.

Með kveðju,
Áfengis- og tóbaksverslun ríkisins

Sigrún Ósk Sigurðardóttir
aðstoðarforstjóri

SKRIFSTOFUR

STUÐLAHÁLSI 2 110 REYKJAVÍK

SÍMI 560 7700 FAX: 560 7757

www.vinbud.is • atvr@atvr.is

Alþingi
Erindi nr. Þ 133/1402
komudagur 5.3.2007

Nefndasvið Alþingis
Austurstræti 8-10
150 Reykjavík

Reykjavík, 28.02.2007
Tilv. 164/2006 - 1.05.02
RMJ

Erindi: Umsögn um frumvarp til laga um veitingastaði, gististaði og skemmtanahald, 588. mál.

Lýðheilsustöð telur jákvæða þá einföldun sem frumvarp þetta felur í sér og þá sér í lagi að rekstrarleyfið skuli vera hjá einum aðila, þ.e. sýslumönnum og lögreglustjórum. Þá er það einnig jákvætt að dómsmálaráðherra fari með yfirstjórn þessa mála.

Varðandi 22.gr. og 23.gr. er mikilvægt að þau ákvæði séu skýr og hægt verði að beita viðurlögum skjótt og á þann hátt að það hafi forvarnagildi vegna fleiri brota. Benda má á að í Svíþjóð hefur tímabundinni sviptingu söluleyfis áfengis verið beytt sem refsingu við brotum á viðeigandi lögum.

Lýðheilsustöð fagnar því að kveðið er á um að dyraverðir sækji sérstök námskeið. Lýðheilsustöð telur hins vegar einnig mikilvægt að annað starfsfólk veitingahúsa og þá sérstaklega skemmtistaða sem falla undir flokk II og III fái ámóta þjálfun. Í því sambandi má benda á „Ábyrgð-öllum í hag“, aðferðarfræði sem er þekkt víða um heim og hefur reynst vel. Í þessu samhengi er mikilvægt að vinna við reglugerð um skyldur dyravarda og annars starfsfólks hefjist fljótlega.

Umsögnin hefur verið borin undir áfengis- og vímuvarnaráð.

Virðingarfyllst

Anna E. Ólafsdóttir

Anna Elísabet Ólafsdóttir
forstjóri Lýðheilsustöðvar

Rafn M. Jónsson

Rafn M. Jónsson
verkefnisstjóri áfengis- og
vímuvarna

Mál 588 umsögn til Samgöngunefndar

Ábendingar og spurningar sem vöknðu við yfirllestur á Þskj. 873—588. mál.
Frumvarp til laga um veitingastaði, gististaði og skemmtanahald.

++ 3. gr. Flokkun gististaða

Flokkur I: Heimagisting gerir ekki ráð fyrir leyfi til veitingasölu.

Bændagisting er oftast rekin sem heimagisting. Þarf þá að senda gesti langar leiðir til að leita uppi veitingastað vegna nauðpurfta?

++

Gisting á tjaldsvæði eru undanskilin í frumvarpinu, en útihátíð er með.

Auðveldar það ekki utanumhald um leyfisveitinga til útihátíða að geta gert kröfur um aðstöðu á tjaldsvæðum þeirra?

Á fimmstjörnu tjaldstæði er gerð krafa um veitingastað á staðnum, skv. flokkun Ferðamálastofu á tjaldsvæðum.

Er það ekki viðeigandi að hafa alla sölu á gistingu í sömu lögunum?

++ 4. gr. Flokkun veitingastaða.

Skilgreina veitingastað eftir “svo sem með háværri tónlist” er hæpið.

Er ekki ætlunin bara að skapa þeim sem vilja sofa á hefðbundnum tíma svefnfrið? Æ fleiri vinna nú þannig vinnu að frídagar þeirra eru á virkum dögum og vilja þá fara út að skemmta sér.

++ 7. gr. Leyfisskylda.

Nú þarf leyfisbréf að vera sýnilegt fyrir viðskiptavinum. Þau eru oftast staðsett þannig að gestir komast ekki að þeim í eðlilegri lestrarfjarlægð án aðstoðar. (Jafnvel fest í loft (sýnilegt en ekki læsilegt)).

Sama ætti að eiga við um verðlista.

++ 8. gr. Skilyrði sem umsækjandi þarf að uppfylla.

Skuldir, skv. 8. gr. g. lið, þurfa ekki að vera komnar á eindaga.

Leyfisveitandi skal afturkalla rekstrarleyfi ef leyfishafi eða forsvarsmaður uppfylla ekki lengur skilyrði 8. gr., sbr. þó heimild 16. gr. (Þrotabú fær að halda rekstri áfram)

Áður fer af stað nokkur prósess með viðvörunum og andmælarétti.

Hvernig á að fylgjast með skuldastöðu leyfishafa, til þess að hafa forsendur, til þess að taka ákvörðun um að afturkalla rekstrarleyfi?

Væri ekki nær að líta til eiginfjárhlutfalls og rekstarhæfni?

Ath. reglur sem Vegagerðin fer eftir vegna leyfa til fólks- og vöruflutninga.

(Sambærilegt er heimildarákvæði í núgildandi lögum.)

++ 27. gr. *Gildistaka og brottfall laga.*

Er ástæða að bíða með gildistöku til 1. júlí?

Er ekki réttara að þeim sem þurfa ný leyfi fyrir sumarvertíðina verði hlífð við því að fara inn í leyfafrumskógin?

++ Breytingar á aðstöðu. Nýr rekstur.

Ferli vegna viðhalds og breytinga er ekki ljóst. Ef allt ætti að vera eftir bókinni. Framkæmdum er oft skipt í áfanga og til dæmis var húsnæði gamla verkamannaskýlisins "Gaukur á Stöng" umbílt og bætt við, en rekstur hélt áfram á meðan. Hvernig var það hægt?

Að hanna hótél og koma því í rekstur getur tekið tvö, þrjú ár. Ferðamálastofa meinar aðilum að kynna sig á vefsíðum sínum eða í handbók nema rekstrarleyfi liggi fyrir. Hótél þarf að kynna og selja um leið og uppbygging á sér stað.

Það er til ráða gefa vilyrði fyrir rekstrarleyfi út á teikningar, með vísan til laga nr. 91/1998, 8. gr. um bindandi álit ríkisskattstjóra.

Reykjavík, 5. mars 2007.

Hallgrímur S. Sveinsson,
Hörgshlíð 8, 105 Reykjavík.

Kt. 190354-5129,
GSM 897 7636.

Alþingi
Erindi nr. P 133/1525
komudagur 8.3.2007

LANDSSAMBAND LÖGREGLUMANNA

Alþingi
Nefndasvið/samgöngunefnd
Austurstræti 8-10
150 REYKJAVÍK

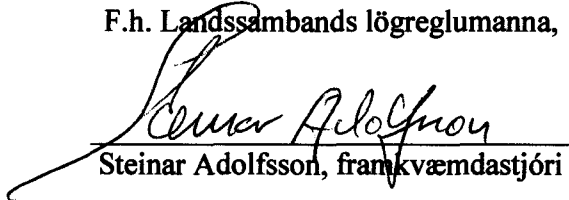
Reykjavík, 5. mars 2007

Efni: Umsögn um frumvarp til laga um veitingastaði, gististaði og skemmtanahald, 588. mál, heildarlög, leyfisveitingar.

Vísað er til bréfs samgöngunefndar frá 26. febrúar sl. þar sem óskað er umsagnar Landssambands lögreglumanna um ofangreint frumvarp.

Engar athugasemdir eru gerðar við efni frumvarpsins.

F.h. Landssambands lögreglumanna,

Steinar Adolfsen, framkvæmdastjóri

Borgarstjórnin í Reykjavík

Alþingi
Erindi nr. P 133/1364
komudagur 2.3.2007

Reykjavík, 1. mars 2007

R06100286

175

Alþingi - samgöngunefnd
Margrét María Grétarsdóttir
Austurstræti 8-10
150 REYKJAVÍK

Frumvarp til laga um veitingastaði, gististaði og skemmtanahald - umsögn

Á fundi borgarráðs í dag var lögð fram umsögn skrifstjóra lögfræðiskrifstofu frá 28. f.m. um frumvarp til laga um veitingastaði, gististaði og skemmtanahald.

Borgarráð samþykkti umsögnina, sem fylgir hjálögð.

Ólafur Kr. Hjörleifsson

e.u.

Reykjavíkurborg
Stjórnsýslu- og starfsmannasvið
Lögfræðiskrifstofa

Alþingi
Erindi nr. Þ
komudagur

Reykjavík, 28. febrúar 2007

R06100286

175

KSt/ás

Alþingi - samgöngunefnd
Margrét María Grétarsdóttir
Austurstræti 8-10, 2. hæð
150 REYKJAVÍK

Umsögn Reykjavíkurborgar um frumvarp til laga um veitingastaði, gististaði og skemmtanahald; þingskjal 873

Vísað er til bréfs, dags. 26. febrúar sl., þar sem óskað er umsagnar Reykjavíkurborgar um frumvarp til laga um veitingastaði, gististaði og skemmtanahald; þingskjal 873. Hér á eftir fylgja athugasemdir Reykjavíkurborgar við frumvarpið

Almennt um frumvarpið

Reykjavíkurborg fagnar því að ráðist hefur verið í brýna endurskoðun á lagaumhverfi veitingarekstrar enda hefur Reykjavíkurborg kallað reglulega eftir slíkri endurskoðun síðustu ár. Lagaumhverfi það, sem snýr að veitingarekstri hefur ekki fylgt þeirri þróun, sem orðið hefur. Nefna má í þessu sambandi að lög um veitinga- og gististaði eru að meginstofni til frá árinu 1985 og reglugerð um löggæslu á skemmtunum og um slit á skemmtunum og öðrum samkvæmum frá árinu 1987 en hún sækir á köflum hæpna lagastoð sína til laga frá árinu 1947. Engum dylst að síðan þá hafa átt sér stað miklar breytingar. Má þar sem dæmi nefna tilkomu bjórsins, í framhaldi af því kráa- og kaffihúsamenningu, breytt skemmtanamynstur, tilkomu nektarstaða í ýmsum myndum o.s.frv. Var því orðið mjög brýnt að endurskoða löggjöfina sem um þennan málaflokk gildir.

Þá telur Reykjavíkurborg mjög til bóta að einfalda regluverkið með þeim hætti sem að er stefnt með frumvarpsdrögunum og sameina stóran hluta þeirra leyfa, sem veitingaaðilar þurfa í dag í rekstri sínum í eitt leyfi, „rekstrarleyfi“. Þótt Reykjavíkurborg geti fallist á að eðlilegt og hagkvæmt sé að lögreglustjóri höfuðborgarsvæðisins gefi út rekstrarleyfið sem jafnframt fer með eftirlit með starfsemi veitinga- og gististaða og leyfisútgáfan og eftirlitið þannig á einni hendi vekur Reykjavíkurborg athygli á því að eftir sem áður verður mikill hluti vinnunnar sem tengist útgáfu leyfisins inntur af hendi af starfsmönnum sveitarfélaga eða aðilum þeim tengdum. Má sem dæmi nefna að af fimm umsagnaraðilum, sem lögreglustjóri höfuðborgarsvæðisins þarf að leita umsagnar hjá skv. 4. mgr. 10. gr., eru fjórir á vegum sveitarfélagsins eða byggðasamlagi því sem sveitarfélögin á höfuðborgarsvæðinu hafa stofnað um rekstur slökkviliðs höfuðborgarsvæðisins. Vinna við gerð slíkra umsagna er mikil, krefst á stundum jafnvel úttekta á staðnum og því óumdeilt að a.m.k. Reykjavíkurborg þar sem allur meginþorri veitingastaða er staðsettur verður fyrir töluverðum kostnaði vegna þeirra. Reykjavíkurborg leggst því gegn því fyrirkomulagi sem frumvarpið gerir ráð fyrir. Er lögð á það áhersla að sú vinna sem felst í þessum umsögnum stofnana sveitarfélaganna sé viðurkennd með því að hluti leyfisgjalds fyrir rekstrarleyfið renni til sveitarfélagsins. Minnt er á að samkvæmt sérstöku samkomulagi Sambands íslenskra sveitarfélaga og ríkisstjórnarinnar ber að kostnaðarmeta öll stjórnarfrumvörp sem hafa í för með sér kostnaðarauka fyrir sveitarfélögin. Ekkert slíkt kostnaðarmat fylgir frumvarpinu. Ljóst er að frumvarp þetta í

óbreyttri mynd mun hafa í för með sér kostnaðarauka fyrir sveitarfélögin þar sem tekjur sem fram að þessu hafa að nokkru staðið undir kostnaði við leyfaumsýslu sveitarfélaganna falla nú niður.

Athugasemdir við einstök ákvæði frumvarpsins

Um 4. gr.

Reykjavíkurborg fagnar því sérstaklega að í 4. mgr. er með afgerandi hætti tekið fyrir að nektarstaðir fái þrífist í veitingaumhverfinu í landinu ef undan eru skildir nektardansstaðir, sem þurfa sérstakt leyfi sem slíkir. Í athugasemdum með frumvarpinu segir hins vegar að ekki sé verið að leggja til neinar breytingar frá gildandi lögum. Þar sem vafi hefur leikið á um heimildir lögreglu til að stöðva starfsemi tveggja veitingastaða í Reykjavík, þar sem starfsstúlkur hafa starfað lítið klæddar eða naktar t.d. við afgreiðslu á bar (svonefndir kampavínsklúbbar) er nauðsynlegt að í greinargerð komi fram að með ákvæðinu sé verið að taka af allan vafa um að starfsemi nektarstaða sé óheimil nema á grundvelli sérstaks leyfis fyrir nektardansi í atvinnuskyni á viðkomandi veitingastað.

Um 11. gr.

Gerð er athugasemd við að ekki er í frumvarpinu gert ráð fyrir því að ný leyfi séu gefin út til reynslu til eins árs, eins og gildir í dag um áfengisveitingaleyfi. Er það miður, enda óheppilegt að veitingastaðir sem ekki er komin reynsla á fái í upphafi leyfi til fjögurra ára. Lagt er til að 1. mgr. hljóði svo:

Rekstrarleyfi, sem gefið er út í fyrsta sinn, skal gilda til allt að eins árs. Sé leyfi endurnýjað má haga gildistíma þess með hliðsjón af þeirri reynslu sem fengist hefur af rekstrinum, þó ekki lengur en til fjögurra ára í senn.

Um 12. og 13. gr.

Ekki er mælt með því fyrirkomulagi, sem 3. mgr. 12. gr. og 4. mgr. 13. gr. frumvarpsins gera ráð fyrir, þ.e. að fela leyfisveitanda að meta hvort þörf sé á umsögnum umsagnaraðila skv. 10. gr. Á það einnig við þótt um endurnýjun leyfis sé að ræða, sem felur ekki í sér breytingu á starfsemi, hvorki eigandaskipti né breytingu á tegund starfsemi skv. 4. gr. Hætta yrði t.d. á því að leyfisveitandi afgreiddi slík mál án vitneskju um athugasemdir, sem umsagnaraðilarnir kynnu að hafa fram að færa. Hafa verður í huga að leyfisveitandi hefur ekki einn eftirlit með starfsemi veitingastaða. Eldvarnareftirlit og heilbrigðiseftirlit sveitarfélaganna hafa einnig reglubundið eftirlit með starfseminni. Ekki verður heldur séð öflun slíkra umsagna valdi umsækjendum sérstökum óþægindum á sama hátt og gagnaöflun skv. 9. gr. enda á umsækjandi almennt möguleika á að fá útgefið bráðabirgðaleyfi á meðan á afgreiðslu umsóknar hans stendur. Lögð er á það áhersla að bráðabirgðaleyfi skv. 4. mgr. 12. gr. verði ekki aðeins bundið við leyfi til þriggja mánaða heldur verði gildistími slíks bráðabirgðaleyfis aldrei lengri en þrír mánuðir frá þeim tíma sem rekstrarleyfi rennur út. Að öðrum kosti verður hægt að fara í kringum lögin, t.d. með því að skila fyrst inn umsókn um endurnýjun leyfis eftir að eftirlitsaðilar uppgötva að leyfi er runnið út og fá þá útgefið bráðabirgðaleyfi til þriggja mánaða til viðbótar við allan þann tíma sem viðkomandi rekstraraðili veitingastaðar var leyfislaus. Þar með yrði lokunarheimild 23. gr. frumvarpsdraganna ekki heldur beitt. Endurspeglast þessar athugasemdir og áherslur, sem byggðar eru á reynslu Reykjavíkurborgar sem leyfisveitanda síðustu átta ár, í eftirfarandi tillögu að orðalagi nýrrar greinar, er kæmi í stað 12. og 13. gr. frumvarpsins.

Endurnýjun leyfis, breytingar á starfsemi, nýr rekstraraðili.

Sækja skal um endurnýjun rekstrarleyfis að minnsta kosti einum mánuði áður en gildandi rekstrarleyfi rennur út. Við mat á umsókn um endurnýjun skal m.a. taka mið

af þeirri reynslu sem fengist hefur af rekstrinum.

Taki nýr aðili við rekstri sem leyfi er fyrir samkvæmt lögum þessum, eða hyggist leyfishafi hætta hinni leyfisskyldu starfsemi, skal það tilkynnt lögreglustjóra án tafar. Leyfishafi ber ábyrgð á rekstrinum þar til slík tilkynning hefur borist lögreglustjóra. Sá sem tekur við leyfisskyldum rekstri skal þegar í stað sækja um nýtt rekstrarleyfi.

Leyfishafi skal tilkynna leyfisveitanda þegar í stað um aðrar fyrirhugaðar breytingar sem varða hina leyfisskyldu starfsemi. Kalli þær á breytingar á skilmálum gildandi leyfis, skal sótt um slíkar breytingar sérstaklega til lögreglustjóra.

Meðan umsókn skv. 1. og 2. mgr. er til meðferðar má leyfisveitandi gefa út rekstrarleyfi til bráðabirgða með sömu skilmálum og giltu um hið fyrra leyfi, til allt að þriggja mánaða. Gildistími bráðabirgðaleyfis verður þó aldrei lengri en þrír mánuðir frá því að rekstrarleyfi rann út. Að liðnum þriggja mánaða gildistíma bráðabirgðaleyfis verður bráðabirgðaleyfi einungis framlengt ef umsækjanda verður ekki kennt um tafir á útgáfu rekstrarleyfis.

Með umsókn skv. 1.-3. mgr. skal farið eftir ákvæðum 9.-11. gr. Sé um að ræða umsókn skv. 3. mgr. getur leyfisveitandi þó fallið frá öflun gagna skv. 9. gr. að öllu leyti eða hluta, telji hann slíka gagnaöflun óþarfa.

Um 17. gr.

Vissar efasemdir má hafa uppi um það hvort það sé heppilegt út frá lagatæknilegu sjónarmiði að almenn ákvæði um leyfi til viðburðahalds í atvinnuskyni eigi heima í þessum frumvarpi enda má með góðum rökum halda því fram að slík ákvæði eigi frekar heima í lögreglulögum eða lögum um lögreglusamþykktir eða öðrum lögum þar sem almennt er fjallað um þá þætti sem einmitt reynir á í slíku viðburðahaldi. Reykjavíkurborg tekur þó ekki afstöðu til þessa atriðis.

Gerð er athugasemd við ósamræmi í athugasemdum frumvarpsins með ákvæðinu þar sem í 2. mgr. segir að undir þessa viðburði “mundu falla t.d. útihátíðir, útítonleikar, árshátíðir, bæjarhátíðir ýmiss konar ,.....”. Í 3. mgr. er svo tekið fram að ákvæði þessu sé “ekki ætlað að ná til íþróttakappleikja eða opinberra hátíðarhalda svo sem á þjóðhátíðardaginn, Menningarnótt í Reykjavík, Reykjavíkurmaraþons og á Sjómannadaginn....” Lagt er til að út úr greinargerðinni hverfi hugtakið “bæjarhátíðir ýmiss konar”.

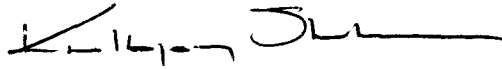
Varðandi 18. gr.

Gerð er athugasemd við að heimild til að gefa út tímabundin leyfi sé að jafnaði bundið við fjögur skipti á ári. Þótt tekið sé undir að nauðsynlegt sé að setja þessu einhver einhvers konar mörk til að leyfisveitandi hafi einhverja fótfestu ef hann vill koma í veg fyrir að t.d. í tómum skemmum, flugskýlum, íþróttahúsum og öðru sambærilegu húsnæði sem sökum stærðar verður nýtt til dansleikjahalds, verði dansleikir aðra hverja helgi í samkeppni við veitingastaði sem uppfylla þurfa strangari skilyrði, verður að telja fjögur skipti á ári of takmarkandi fyrir starfsemi þessara staða. Ekki aðeins eru aðstæður í sveitarfélögum landsins mismunandi og á sumum stöðum jafnvel varla húsnæði sem rúmað getur almennar stórar skemmtanir heldur geta aðstæður verið mismunandi á milli ára, t.d. menningarhátíðir, listahátíðir, tónleikahald, kaupstaðarafmæli, sýningarhald o.s.frv. Þótt frumvarpinu sé ekki ætlað að koma í veg fyrir að þetta húsnæði taki við allra stærstu atburðum sem ekki rúmist á almennum veitingastöðum verður að telja að raunin verður mjög líklega önnur. Minnt er á að þótt slíkt húsnæði kunni að fá jákvæða umsögn heilbrigðisnefnda vegna stakra atburða þá uppfyllir það oft ekki með neinu móti skilyrði reglugerða á sviði hollustuhátta og matvælaframreiðslu til að fá varanleg

starfsleyfi heilbrigðisnefnda en slík starfsleyfi eru forsenda fyrir rekstrarleyfi samkvæmt frumvarpsdrögunum. Að takmarka slík leyfi við fjögur skipti á ári er ekki aðeins mjög takmarkandi fyrir starfsemi slíkra staða heldur ekki í neinu samræmi við þann raunveruleika sem við blasir. Þá býður þetta fyrirkomulag upp á að umdeilanlegt verði hverju sinni hvort viðburður teljist svo “stór” að rétt sé að víkja frá hinni almennu takmörkun um fjögur skipti á ári.

Um 29. gr.

Tekið er fram að ákvæði 29. gr. frumvarpsins um breytingar sem þarf að gera á öðrum lögum hefur ekki verið rýnt sérstaklega af hálfu Reykjavíkurborgar.

Kristbjörg Stephensen, hdl.

Alþingi
Erindi nr. Þ 133/1S26
komudagur 8.3.2007

RÍKISLÖGREGLUSTJÓRINN

Reykjavík 6. mars 2007

Tilvísun: 2007020195

50.03

Nefndasvið Alþingis
Austurstræti 8-10
150 REYKJAVÍK

Embætti ríkislögreglustjóra vísar til bréfs samgöngunefndar, dags. 26. febrúar sl., þar sem farið er fram á umsögn um frumvarp til laga um veitingastaði, gististaði og skemmtanahald, 588. mál, heildarlög, leyfisveitingar.

Embætti ríkislögreglustjóra gerir ekki athugasemdir við frumvarpið í núverandi mynd.

F.h. RLS

Páll E. Winkel

RÍKISSAKSÓKNARI

Alþingi
Erindi nr. **P** 133/1399
komudagur 5. 3. 2007

RB

2. mars 2007

Ríkissaksóknara hefur borist til umsagnar, með bréfi samgöngunefndar Alþingis, dags. 26. febrúar sl., frumvarp til laga um veitinga-, gististaði og skemmtanahald, 588. mál, heildarlög, leyfisveitingar.

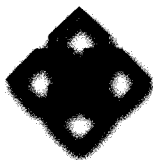
Samkvæmt 1. mgr. 9. gr. frumvarpsins getur leyfishafi verið einstaklingur eða lögaðili og í viðurlagaákvæði frumvarpsins, þ.e. 22. gr., er m.a. fjallað um refsíabyrgð leyfishafa. Af hálfu ríkissaksóknara er því varpað fram til athugunar hvort rétt sé að bæta inn í 22. gr. frumvarpsins nýrri 3. mgr. sem gæti hljóðað svo: „*Gera má lögaðila sekt skv. reglum II. Kafla A almennra hegningarlaga nr. 19/1940 fyrir brot gegn 1. og 2. mgr. þessarar greinar.*“ Núverandi 3. mgr. 22. gr. frumvarpsins yrði þá 4. mgr.

Ekki eru gerðar frekari athugasemdir við efni frumvarpsins.

f.h.r.

Ragna Bjarnadóttir

Nefndasvið Alþingis
Austurstræti 8-10
150 Reykjavík

Alþingi
Erindi nr. P 133 / 1504
komudagur 7.3.2007

SAMBAND ÍSLENSKRA SVEITARFÉLAGA

Alþingi samgöngunefnd
b.t. Margrétar M. Grétarsdóttur

Reykjavík 2. mars 2007

Austurstræti 8-10
150 REYKJAVÍK

0703055SA JF
Tilv.: 318

Efni: Umsögn um frumvarp til laga um veitingastaði, gististaði og skemmtanahald

Með bréfi samgöngunefndar Alþingis, dags. 26. febrúar 2007 barst Sambandi íslenskra sveitarfélaga til umsagnar frumvarp til laga um veitingastaði, gististaði og skemmtanahald, 588. mál, heildarlög, leyfisveitingar.

Almennt um frumvarpið

Með frumvarpinu eru lagðar til verulegar breytingar á lagaumhverfi og framkvæmd leyfisútgáfu til veitinga- og gististaða og vegna skemmtanahalds með það að markmiði að gera ferlið einfaldara og skýrara.

Sambandið tekur undir og telur mjög til bóta að einfalda það regluverk sem gildir um rekstur veitinga- og gististaða og vegna skemmtanahalds, m.a. með því að fækka þeim leyfum sem rekstraraðilum er gert að afla vegna rekstursins.

Sambandið telur rétt að benda á að eftir sem áður mun mikill hluti af undirbúningsvinnu vegna útgáfu rekstrarleyfa vera á herðum sveitarfélaganna enda eru fjórir af þeim fimm umsagnaraðilum sem lögreglustjóra ber að leita umsagnar hjá á vegum sveitarfélaganna. Vinna við gerð slíkra umsagna er mikil og krefst jafnvel úttektar á staðnum og því óumdeilt að mikill kostnaður kann að falla á sveitarfélögin vegna gerðar umsagna án þess að gert sé ráð fyrir að leyfisgjöld renni til þeirra vegna þessa kostnaðar. Sambandið leggur ríka áherslu á að sú vinna sem felst í þessum umsögnum stofnana sveitarfélaganna sé viðurkennd með því að hluti leyfisgjalds fyrir rekstrarleyfið renni til sveitarfélagsins.

Þá er minnt á að samkvæmt sérstöku samkomulagi Sambands íslenskra sveitarfélaga og ríkisstjórnarinnar ber að kostnaðarmeta öll stjórnarfrumvörp sem hafa í för með sér kostnaðarauka fyrir sveitarfélögin. Ekkert slíkt kostnaðarmat fylgir frumvarpinu, en ljóst er að frumvarpið mun í óbreyttri mynd hafa í för með sér töluverðan kostnaðarauka fyrir sveitarfélögin þar sem tekjur sem hingað til hafa staðið undir kostnaði vegna útgáfu leyfa falla nú niður þrátt fyrir að enn sé um að ræða töluverða umsýslu sveitarfélaganna vegna útgáfu rekstrarleyfa. Með hliðsjón af þessu er sambandinu ekki kleift að taka afstöðu til áhrifa frumvarpsins á sveitarfélögin í landinu.

Athugasemdir við einstök ákvæði frumvarpsins

Um 4. gr.

Sambandið vekur athygli á því að í athugasemdum með frumvarpinu segir að ekki sé verið að leggja til breytingar á núgildandi lögum en í 4. mgr. 4. gr. er með afgerandi hætti er tekið fyrir að nektarstaðir fái þrífist í veitingaumhverfi, samkvæmt upplýsingum frá Reykjavíkurborg hefur hins vegar leikið vafi á um heimildir lögreglu til að stöðva starfsemi veitingastaða í borginni þar sem starfsstúlkur hafa starfað lítið klæddar eða nær naktar. Rétt þykir að í athugasemdum með ákvæðinu sé skýrt tekið fram að verið sé að taka af allan vafa um að starfsemi nektarstaða sé óheimil nema á grundvelli sérstaks leyfis fyrir nektardansi í atvinnuskyni á viðkomandi veitingastað.

Um 11. gr.

Gerð er athugasemd við að horfið er frá reynsluútgáfu áfengisveitingaleyfis, en bagalegt kann að vera að veita aðila áfengisveitingaleyfi til fjögurra ára þegar engin reynsla er komin á starfsemi hans. Telur sambandið að nauðsynlegt sé að rökstyðja slíkar breytingar í greinargerð enda erfitt að taka afstöðu til slíkra grundvallarbreytinga þegar forsendur þeirra liggja ekki fyrir.

Um 12. og 13. gr.

Sambandið leggst gegn þeirri tillögu er kemur fram í 3. mgr. 12. og 4. mgr. 13. gr. frumvarpsins þar sem leyfisveitanda er gert að meta hvort þörf sé á umsögnum umsagnaraðila skv. 10. gr. þegar leyfi eru endurnýjuð, nýr rekstraraðili kemur til eða breytingar á rekstrinum kalla á nýtt rekstrarleyfi. Þá ber einnig að hafa í huga að leyfisveitandi hefur ekki einn eftirlit með starfsemi veitingastaða. Eldvarnareftirlit og heilbrigðiseftirlit sveitarfélaganna hafa einnig eftirlit með starfsemi veitingastaða. Ekki verður séð að öflun slíkra umsagna hafi sérstaklega íþyngjandi áhrif á umsækjanda. Þannig hefur umsækjandi einnig tækifæri til þess að óska eftir bráðabirgðaleyfi á meðan fjallað er um umsóknina. Þá er lögð áhersla á að gildistími bráðabirgðaleyfis skv. 4. mgr. 12. gr. verði aldrei lengri en þrír mánuðir frá þeim tíma sem rekstrarleyfi rennur út. Að öðrum kosti er unnt að fara í kringum lögin, t.d. með því að skila fyrst inn umsókn um endurnýjun eftir að eftirlitsaðilar komast að því að leyfi er útrunnið og fá þá útgefið bráðabirgðaleyfi í 3 mánuði til viðbótar þeim tíma sem staðurinn hefur starfað án tilskilinna leyfa. Kæmi það einnig í veg fyrir að lokunarheimild 23. gr. frumvarpsins yrði beitt. Sú málsmeðferð sem lögð er til í frumvarpinu kann að leiða til þess að rekstrarleyfi yrði endurnýjað án vitneskju lögbundinna umsagnaraðila og þeim því ekki fært að koma athugasemdum sínum á framfæri. Er slík málsmeðferð með öllu óviðunandi.

Um 18. gr.

Í greininni kemur fram að sækja þurfi um leyfi til sölu og/eða afhendingar áfengisveitinga við einstök tækifæri í atvinnuskyni fari atburðurinn fram á stað sem ekki hefur rekstrarleyfi. Síðan kemur fram í greininni að slíkt leyfi megi þó almennt ekki gefa út oftar en fjórum sinnum ár hvert vegna sama staðar.

Ekki er að sjá af frumvarpinu að nokkur úttekt hafi verið gerð á áhrifum þessarar breytingar. Hugsanlegt er að ákvæðið eins og það er fram sett geti haft veruleg áhrif á svæðum þar sem ekki er til staðar fullnægjandi húsnæði með rekstrarleyfi, en íbúar á svæðinu komi að jafnaði saman oftar en fjórum

sinnnum á ári sér og öðrum til skemmtunar. Sambandið býr ekki yfir upplýsingum um hvort slík staða er fyrir hendi víða og treystir sér þar með ekki til þess að mæla með samþykkt greinarinnar í núverandi mynd enda getur það vart verið ætlun Alþingis að takmarka skemmtanahald í sveitum landsins við fjögur skipti á ári. Í ákvæðinu segir að „almennt“ megi ekki gefa út leyfi oftari en fjórum sinnum á ári. Í athugasemdum með greininni er skýrt nánar hvað átt er við með hugtakinu „almennt“. Þar segir að ekki sé þó „gert ráð fyrir að þetta sé fortaklaust því í sumum tilvikum kanna að vera nauðsynlegt að geta gefið leyfi oftari vegna sama staðar. Er þá verið að horfa til mjög stórra samkoma sem rúmast varla nema í stærstu íþróttahúsum svo sem árshátíðir stórfyrirtækja og flokksþing stjórnmálaflokka. Ákvæði þessu er ekki ætlað að koma í veg fyrir slík tilvik.“ Eins og sést af þessu er undantekningum frá fjórum skiptum á ári þröngur stakkur skorinn og virðist eingöngu verið að hugsa um stórfyrirtæki og flokksþing og þar með eingöngu stærstu þéttbýlisstaði landsins.

Sambandið leggur því til að orðalagi 2. mál. 1. mgr. 18. gr. frumvarpsins verði breytt þannig að í stað orðsins „fjórum“ komi „tíu“. Jafnframt er lagt til að í nefndarálinni verði fjallað um breytinguna þannig að ljóst sé að heimilt sé að víkja frá hámarkstölunni, ekki eingöngu þegar það hentar stórfyrirtækjum og flokksþingum, heldur einnig þegar aðstæður á svæðinu eru þannig að ekki er öðru hentugu húsnæði til að dreifa og gildir þá einu hvort samkoman sé á stærðarskala stórfyrirtækja eða minni samfélaga.

Virðingarfyllt

SAMBAND ÍSLENSKRA SVEITARFÉLAGA

Sigurður Óli Kolbeinsson
Sviðsstjóri lögfræðisviðs

Nefndarsvið Alþingis,
samgöngunefnd
Austurstræti 8-10,
150 Reykjavík

Reykjavík 2. mars 2007

Efni: Frumvarp til laga um veitingastaði, gististaði og skemmtanahald

Ágæta samgöngunefnd;

Það er Samtökum ferðapjónustunnar mikið fagnaðarefni að ofangreint frumvarp skuli komið til afgreiðslu, en samtökin hafa á öllum stigum komið að undirbúningi þess og eru orðin 4 ár síðan fyrsta opinbera nefndin var sett á laggirnar vegna þessa. Við munum því ekki orðlengja athugasemdir okkar, aðeins minnst á fá atriði.

I. kafli

Markmið laganna er að tryggja allsherjarreglu og einfalda allt ferlið. Flokkun fyrirtækjanna er einfaldari og ætti að uppfylla þarfir varðandi gjaldtöku.

II. kafli

Samtökin hafa lagt mikla áherslu á breytingu þá sem fram kemur í 5. grein en það er að ungmenni yngri en 18 ára geti dvalið á vínveitingastað til kl. 22:00 í stað 20:00. Um er að ræða rýmkun fram yfir hefðbundinn kvöldverðartíma en margir vinsælir skyndibitastaðir selja vín og gos.

III. kafli

Veitingamenn þurfa í dag að sækja um allt að 6 starfsleyfi og útvega 30-40 vottorð til þess að hefja rekstur. Með frumvarpi þessu er leyfunum fækkað um tvö, vottorðum fækkað verulega og heimild til að afla þeirra rafrænt. Þó er í engu slakað á kröfum þeim sem gerðar eru til umsækjenda. Það hefur verið mjög slæmt að það skuli ekki vera sami útgefandi á veitingaleyfi og vínveitingaleyfi. Það hefur skapað tvíverknað meðal eftirlitsaðila. Það er mikil nauðsyn á þessum breytingum.

V. kafli

Í 18. grein er viðleitni til að draga úr mikilli útgáfu tækifærisvínveitingaleyfa með því að miða almennt við að sú útgáfa verði ekki oftar en 4 sinnum á ári.

VI. kafli

Sú viðbót er hér sett í 23. grein að lögreglustjóri getur stöðvað starfsemi sem ekki hefur rekstrarleyfi. Sú heimild hefur ekki verið til staðar og hafa samtökin óskað eftir henni af margaðfni tilefni.

Ákvæði til bráðabirgða

II

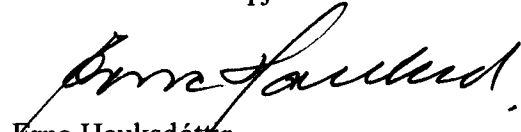
Tryggingar

Samtök ferðaþjónustunnar hafa lagt ríka áherslu á að ákvæði um tryggingar í áfengislögunum falli brott. Veitingarekstur hefur verið eina atvinnugreinin sem hefur verið gert að setja slíkar tryggingar og því er fagnaðarefni að tryggingarskyldan falli niður. Ennfremur hefur verið bent á að árshátíðir og aðrar samkomur hafa í síauknum mæli verið haldnar í íþróttahúsum og öðrum stöðum sem ekki hafa fast vínveitingaleyfi og hafa því ekki þurft að búa við neinn tryggingakostnað.

Samtökin sjá ekki ástæðu til að orðlengja umsögn sína og hafa aðeins undirstrikað þau atriði sem mikilvægust teljast. Þau vilja þó gjarnan fá fund með nefndinni þar sem þau telja mjög mikilvægt að frumvarp þetta verði að lögum á þessu þingi.

Virðingarfyllst

f.h. Samtaka ferðaþjónustunnar

Erna Hauksdóttir
framkvæmdastjóri

SIGLINGASTOFNUN

Alþingi
Erindi nr. P 133/1401
komudagur 5.3.2007

Alþingi
Samgöngunefnd
Við Austurvöll
150 Reykjavík

Kópavogi, 02.03.2007

Tilv. 023

HJ

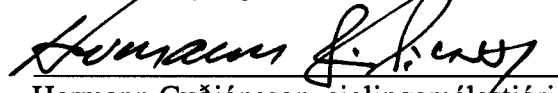
Efni: Umsögn um frumvarp til laga um veitingastaði, gististaði og skemmtanahald, 588. mál.

Siglingastofnun Íslands vísar til bréfs samgöngunefndar dags. 26. febrúar 2007, þar sem sent er til umsagnar stofnunarinnar frumvarp til laga um veitingastaði, gististaði og skemmtanahald, 588. mál.

Siglingastofnun gerir ekki athugasemdir við efni frumvarpsins, enda eru þau ákvæði frumvarpsins sem snúa að skipum óbreytt frá gildandi lögum.

Virðingarfyllst,

f. h. Siglingastofnunar Íslands,

Hermann Guðjónsson, siglingamálastjóri

Alþingi
Erindi nr. Þ 133/1400
komudagur 5.3.2007

Nefndasvið Alþingis
Samgöngunefnd
Austurstræti 8-10
150 REYKJAVÍK

1. mars 2007

Efni: Frumvarp til laga um veitingastaði, gististaði og skemmtanahald.

Umrætt frumvarp fjallar um breytingar á rekstrarleyfum í veitingarekstri, flutning yfirstjórnar mála er varða veitinga- og gististaði, afnám trygginga, einföldun umsókna um rekstrarleyfi o.fl. , 588. mál.

SVP gera ekki athugasemd við þær breytingar sem lagðar eru fram í frumvarpinu. Öll einföldun starfsleyfa í veitingarekstri, einfaldara ferli, einföldun skemmtanaleyfa og afnám trygginga sem handhafar áfengisveitingaleyfis hafa þurft reiða fram er til bóta.

Virðingarfyllst,

Sigurður Jónsson framkvæmdastjóri

TOLLSTJÓRINN Í REYKJAVÍK

Alþingi
Erindi nr. P 133/1456
komudagur 5. 3. 2007

Nefndarsvið Alþingis
Austurstræti 8-10
150 Reykjavík

Reykjavík, 5. mars 2007

Umsögn um frumvarp til laga um veitingastaði, gististaði og skemmtanahald, 588. mál, þingskjal 873

Samkvæmt 2. mgr. 9. gr. reglugerðar nr. 177/1999 varðveitir innheimtumaður ríkissjóðs tryggingar sem lagðar eru fram í samræmi við 2. mgr. 14. gr. áfengislaga nr. 75/1998. Tryggingin er yfirleitt í formi ábyrgðaryfirlýsinga banka eða sparisjóða. Við rekstrarstöðvun er tryggingin innheimt af innheimtumanni ríkissjóðs ef áfengisveitingaleyfishafi skuldar skatta eða opinber gjöld. Ef leyfishafi er úrskurðaður gjaldþrota fær skiptastjóri trygginguna til innheimtu og úthlutar fénu samkvæmt ákvæðum gjaldþrotalaga.

Í frumvarpinu er fjallað um ofangreint tryggingafé í bráðabirgðaákvæði II. Þar er lagt til að framlögð trygging haldi gildi sínu í þann tíma sem áfengisveitingaleyfi er í gildi eða þar til nýtt rekstrarleyfi samkvæmt fyrirhuguðum lögum er gefið út. Til að heimilt sé að fella trygginguna niður skuli liggja fyrir staðfesting um að leyfishafi hafi fengið rekstrarleyfi samkvæmt fyrirhuguðum lögum eða hafi lagt inn áfengisveitingaleyfið.

Bent er á að trygging sem lögð er fram skv. 2. mgr. 14. gr. áfengislaga er aldrei innheimt af innheimtumanni ríkissjóðs fyrr en eftir að áfengisveitingaleyfið er fallið úr gildi og rekstri veitingastaðarins er hætt. Sama regla gildir almennt einnig um þau tilvik þegar skiptastjóri innheimtir tryggingarféð við gjaldþrot leyfishafa. Ef tímamark sem miða á möguleika á innheimtu tryggingarfjárins við er lok áfengisveitingaleyfisins þá verður ekki hægt að innheimta tryggingaféð. Áframhaldandi varðveisla framlagðrar tryggingar þjónar ekki hagsmunum innheimtumanns ríkissjóðs. Meginhluti framlagðra trygginga er í formi ábyrgðaryfirlýsinga banka og sparisjóða sem áfengisveitingaleyfishafar bera kostnað af.

Færa má rök að því að ofangreind staða samræmist ekki markmiðum frumvarpsins. Leyfishafar munu áfram bera kostnað af bankaábyrgð þangað til rekstrarleyfi

TOLLSTJÓRINN Í REYKJAVÍK

samkvæmt fyrirhuguðum lögum er gefið út eða þeir skila inn áfengisveitingaleyfinu. Innbyrðis staða þeirra verður ójöfn eftir því hvort langur eða skammur tími er þar til þeir þurfa að fá rekstrarleyfi gefið út sem ræðst af því hvort þeir hafi nýlega endurnýjað leyfi sín eða ekki sbr. I. bráðabirgðaákvæði frumvarpsins.

Tollstjóraembættið leggur til að efni bráðabirgðaákvæðis II verði breytt á þann veg að innheimtumanni sé heimilt að fella niður allar framlagðar tryggingar við gildistöku laganna nema leyfishafi hafi verið úrskurðaður gjaldþrota við gildistöku laganna. Hafi leyfishafi verið úrskurðaður gjaldþrota haldi tryggingin gildi sínu og skiptastjóri fái hana til innheimtu hjá ábyrgðaraðila.

Slík regla er í samræmi við markmið laganna um að áfengisveitingaleyfishafar beri ekki einir starfstétta kostnað af ábyrgð sem er skilyrði starfsleyfis þeirra. Slík regla leiðir til sama ástands og bráðabirgðaákvæði í lagafrumvarpinu samanber það sem segir hér að ofan, en leiðir einnig til þess að hægt sé með markvissum hætti að fella niður tryggingar og loka málaflokknum. Fjármunir myndu sparast fyrir áfengisveitingaleyfishafa og innheimtumenn ríkissjóðs gætu beint kröftum sínum að öðrum verkefnum.

Virðingarfyllt

f.h. tollstjórans í Reykjavík

Jóhanna L. Guðbrandsdóttir
Jóhanna L. Guðbrandsdóttir hdl.
Innheimtusvið

UST

Umhverfisstofnun

Environment and Food Agency of Iceland

Alþingi - Samgöngunefnd
Austurstræti 8-10
150 Reykjavík

Alþingi
Erindi nr. P 133/1546
komudagur 9.3.2007

Suðurlandsbraut 24
IS-108 Reykjavík, Iceland

☎ (+354) 591 2000

Fax (+354) 591 2010

✉ umhverfisstofnun@ust.is

www.umhverfisstofnun.is

Reykjavík, 7. mars 2007

Tilvísun: UST20070200217/eg

Frumvarp til laga um veitingastaði, gististaði og skemmtanahald, 588. mál

Vísað er til erindis samgöngunefndar, dags. 26. febrúar sl., þar sem óskað var umsagnar Umhverfisstofnunar um frumvarp til laga um veitingastaði, gististaði og skemmtanahald, 588. mál.

Í heild sinni telur Umhverfisstofnun frumvarpið vera til bóta og einföldunar á málaflokknum. Stofnunin vill þó koma á framfæri eftirfarandi ábendingum:

Umhverfisstofnun bendir á að heiti frumvarpsins geti valdið misskilningi þar sem það tekur einungis til rekstrarleyfa. Stofnunin bendir á að sala á veitingum er dreifing matvæla og fellur þar af leiðandi undir lög nr. 93/1995, um matvæli. Á sama hátt er fjallað um aðbúnað í gististöðum í hollustuháttareglugerð nr. 941/2002, sbr. 4. gr. laga nr. 7/1998, um hollustuhætti og mengunarvarnir.

*Umhverfisstofnun leggur til að heiti frumvarpsins verði breytt í **Lög um rekstrarleyfi fyrir veitingarstaði, gististaði og skemmtanahald**.*

Í annan stað telur Umhverfisstofnun á að í 18. gr. (tímabundin áfengisveitingarleyfi) sé ekki tilgreint með skýrum hætti hvaða aðili skuli sækja um tímabundið vínveitingaleyfi ef um er að ræða kynningar á stöðum sem ekki hafa vínveitingaleyfi. Stofnunin telur að taka þurfi af öll tvímæli um það hver teljist rekstraraðili í þessu tilviki, söluaðili sem heldur kynninguna, rekstraraðili húsnæðisins, eða sá aðili (t.d. félag eða einstaklingur) sem óskar eftir því að kynningin sé haldin.

Að lokum vill Umhverfisstofnun benda á að í athugasemdum með lagafrumvarpinu segir:

„Ekki er lagt til að tekið verði upp í frumvarpið ákvæði er heimilar ráðherra að kveða á um menntun starfsfólks veitinga- og gististaða en slíkt ákvæði er í gildandi lögum um veitinga- og gististaði. Reglugerðarheimild þessi hefur ekki verið nýtt og þykir menntun starfsfólks sem starfar við þá starfsemi sem frumvarp þetta tekur til nægilega fyrirkomið hjá menntastofnunum landsins auk þess sem slík málefni eiga undir menntamálaráðuneytið. Hins vegar er kveðið á um í 6. gr. frumvarpsins að hægt sé að kveða á um í reglugerð að dyraverðir sækji sérstök námskeið.“

Af þessu tilefni bendir stofnunin á að áætlað er að taka inn í íslenskan rétt tilskipun 852/2004/EB um hollustuhætti í matvælaíðnaði en þar er gerð krafa um að stjórnendur

matvælafyrirtækja, þar með talin veitingahússrekstur, skulu tryggja að starfsmenn séu upplýstir og/eða þjálfaðir í efnum er varða hollustuhætti í matvælaiðnaði í samræmi við þau störf sem þeir annast.

Virðingarfyllst

Elín Guðmundsdóttir f.h.

Elín Guðmundsdóttir

Forstöðumaður matvælasviðs

Davíð Egilson

Forstjóri

VIÐSKIPTARÁÐ ÍSLANDS
ICELAND CHAMBER
OF COMMERCE

Alþingi
Erindi nr. Þ 133/1528
komudagur 8.3.2007

Nefndasvið Alþingis
Samgöngunefnd
b/t Margrétar Maríu Grétarsdóttur,
nefndarritara
Austurstræti 8-10
150 Reykjavík

Reykjavík, 7. mars 2007.

Efni: Frumvarp til laga um veitingastaði, gististaði og skemmtanahald (588. mál)

Viðskiptaráð þakkar nefndinni fyrir það tækifæri að fá að veita umsögn um ofangreint frumvarp sem er ætlað er að einfalda leyfisveitingar til rekstur veitinga- og gististaða.

Viðskiptaráð fagnar tilkomu frumvarpsins enda hefur ráðið áður lagt til að leyfaumhverfi veitingahúsa á Íslandi yrði tekið til heildarendurskoðunar, sbr. skoðun Viðskiptaráðs dags. 10.04.2006, með það að markmiði að fækka tegundum leyfa sem myndi leiða til lægri þjónustugjalda og einfaldara regluverks.

Viðskiptaráð leggur til að frumvarpið nái fram að ganga.

Virðingarfyllst,

Haraldur I. Birgisson
Haraldur I. Birgisson
Lögfræðingur Viðskiptaráðs

Alþingi
Nefndasvið
150 REYKJAVÍK

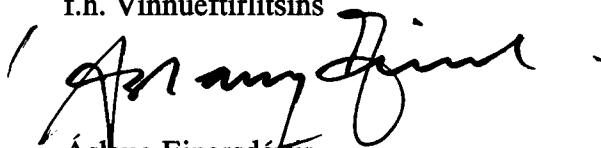
Reykjavík 2. mars 2007

Tilvísun: 200702-0112/ 0.03.01

**Varðandi frumvarp til laga um veitingastaði, gististaði og skemmtanahald.
Þskj. 873 – 588. mál.**

Vinnueftirlit ríkisins gerir ekki að svo stöddu athugasemdir við frumvarp til laga um veitingastaði, gististaði og skemmtanahald.

Virðingarfyllst
f.h. Vinnueftirlitsins

Aslaug Einarsdóttir
lögfræðingur